

hjælpen til den enkelte er dårligere i dag end i 1991. Sådan er de faktiske forhold.

Jeg vil henvise til en artikel i Berlingske Tidende den 22. november i år, hvor der står, at i år eksploderer antallet af ældre færdigbehandlede patienter på venteliste, fordi der ikke er plads til dem på plejehjemmene. Alene i Frederiksborg Amt er der tale om en fordobling i forhold til sidste år.

Den samme artikel fortæller også – akkurat som der er givet udtryk for, og som jeg også gerne skal erkende – at der er meget stor forskel på landets kommuner. Man fortæller f.eks. om en kommune, som er rigtig dårlig og tegner sig for halvdelen af alle de ventedage, der er tale om, mens andre kommuner faktisk ikke har ventedage. Det er altså også et spørgsmål om, at regeringen holder kommunerne fast på det ansvar, kommunerne har, for ellers fortsætter den udvikling, vi har haft lige siden april 1991. Det bliver dårligere og dårligere og mere og mere uværdigt at være gammel i dette land.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg blev stillet et spørgsmål af fru Grete Schødt, der spurgte: Hvordan skal pengene findes til den ladeport, der er nævnt under punkt 1, nemlig at sikre den fornødne hjemmehjælp?

Både jeg selv og SF vil gerne være med til at åbne den port, for det er rimeligt, at vi i et samfund så rigt som vort kan sikre, at ældre får hjemmehjælp. Men jeg er glad for spørgsmålet, også fordi det er aktuelt i forhold til de pågående finanslovforhandlinger. Det er faktisk sådan, at et af de ændringsforslag, SF har stillet, går ud på at tilføre ældreområdet 1 mia. kr., som skal anvendes til ansættelse af flere mennesker i hjemmehjælpen og på vores plejehjem. Alt andet er som sagt sniksnak, for hvis man vil lukke de huller, der er på ældreområdet i dag, må man krybe til korset og være villig til at betale regningen. Det ved alle, der har haft berøring med området.

Jeg kunne måske kvittere med et modspørgsmål: Jeg forstår, at der i øjeblikket foregår forhandlinger med Venstre og De Konservative. Er det et tema i de forhandlinger, at de ældre skal have bedre forhold? Og hvis det ikke er tilfældet, er det så ikke lidt underligt at forhandle med de parter, når man ved, at der er lukket af på grund af det forhold, de har til størrelsen af den offentlige sektor? Hvorfor ikke i stedet vende sig til de partier, der også her i dag siger, at

de godt vil være med til at sikre ikke alene løfterne, men også pengene, så de ting, vi lover, kan realiseres over for de ældre?

Jeg vil godt spørge fru Grete Schødt: Er det ikke meget aktuelt i forbindelse med finanslovforhandlingerne? Er problemet ikke, at der laves aftaler med Venstre og De Konservative, der har den ideologiske holdning, at den offentlige sektor ikke må vokse – heller ikke på områder, som er ømtålelige for de ældre? Hvis man virkelig mener, at man vil gøre noget ved de ting, er man jo nødt til at vende sig til de partier, der kvitterer med at sige: Det vil vi godt være med til at finansiere. Det vil vi godt i SF; vi vil oven i købet også være med til at skaffe pengene.

Formanden:

Fru Grete Schødt's for en kort bemærkning, og derefter er vi tilbage i ordførerrækken med fru Else Winther Andersen.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Jeg vil godt spørge fru Kirsten Jacobsen, om de politikere, der er valgt ude i de enkelte kommuner, ikke er bedre til at forvalte de kommunale forhold, det kommunale selvstyre, end vi er her på Christiansborg som lovgivere. Og så skal jeg blot sige til hr. Villy Søvnald, at i øjeblikket foregår finanslovforhandlingerne altså ikke her i salen.

Else Winther Andersen (V):

Det tema, der er oppe at vende her – forholdene for de ældre og de handicappede – er jo noget, der kommer frem cirka en gang om året, og det er også fint nok. Alle vi her i salen vil jo nok det bedste for de grupper, så det er da godt at gøre status en gang imellem. Men det kunne være godt, om vi denne gang også fik noget mere fremadrettet med hensyn til, hvad vi ønsker for fremtidens pensionister – den gruppe, vi jo selv kommer til at tilhøre – og ikke til bevidstløshed taler om hjemmehjælp og antal ældreboliger.

Vi må sige, at det er et meget nuanceret billede, der tegner sig, når vi ser på, hvordan problemerne med de ældre og handicappede løses af kommunerne. Langt de fleste steder er der en god og forsvarlig ældrepleje, hvor tingene fungerer med en fleksibel døgnpleje, ældreboliger med indpassede aflastningspladser for de svageste ældre og ældrecentre, der udfører et godt netværksarbejde for de mere raske ældre, og hvor vi finder den brugerindflydelse, der er så vigtig.